

Kar Perisi

Yavuz DEMİRKIRAN

Kar Perisi

Yavuz DEMİRKİRAN

Yükseklerde, havanın elmas gibi parladığı buzlu dağlarda, ısırl ısırl bir buz sarayı vardı. Duvarları cam gibi berrak, kuleleri güneşte parlıyordu. Burası, soluk mavi tenli, ince buz gibi kanatları olan küçük bir kar perisi olan Kristal'in eviydi. Soğuk ve sessiz dünyasını her şeyden çok severdi.

Kristal, gümüş kar tanesi desenli, akıcı soluk mavi bir elbise ve beyaz kürk kenarlı bir pelerin giyiyordu. Kısa, dikenli beyaz saçlarında pırıl pırıl bir buz tacı vardı ve ucunda kar tanesi olan ince bir asa taşıyordu. En iyi arkadaşı, kar tavşanı Pip, her yere onunla gelirdi. Yumuşacık beyaz tüyleri ve soluk mavi uçlu uzun kulakları, onu karda kolayca fark edilir kılıyordu.

Her sabah Kristal, kar tanesi اساسını sallayarak krallığa yumuşak yeni kar yağdırırdı. O ve Pip buzlu tepelerden kayar, dilleriyle kar tanelerini yakalarlardı. Buz sarayı parlardı ve dünya huzurlu ve durgundu. Kristal kış evinde kendini güvende ve mutlu hissederdi ve kışın sonsuza dek sürmesini dilerdi.

Ama bir gün bir şeyler farklı geldi. Hava ısındı ve sarayda garip bir damlama sesi yankılandı. Kristal dışarı koştu ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Kar eriyordu! Tepelerden küçük su akıntıları akıyor, buz sarayının duvarları parlamaya ve damlamaya başlıyordu. Kristal'in kalbi korkuyla çarptı. "Evime ne oluyor?" diye haykırdı.

Pip yanında tedirginlikle zıpladı, küçük burnu seğiriyordu. "Güneş çok sıcak, Kristal!" diye ciyakladı. Kristal başını kaldırdı ve gökyüzünde dans eden parlak altın bir peri gördü; sıcak ışığı eriyen krallığa vuruyordu. "Şu güneş perisi her şeyi eritiyor!" dedi Kristal. "Onu durdurmalıyım!" Cesaretle asasını kaldırdı, bir büyü yapmaya hazırdı.

Kristal kar tanesi asasını salladı ve güneş perisine doğru buzlu bir rüzgâr gönderdi. Ama peri sadece parıldadı ve daha da parladı. Kristal tekrar tekrar denedi, ama büyüsü güneş ışınlarını yalnızca güçlendirdi. Aşağıda hayvanlar ve bitkiler acı çekmeye başladı. Sıcak güneş karı çok çabuk eritti ve küçük akıntılar, farelerin ve tavşanların yuvalarını su basan hızlı sulara dönüştü.

Pip Kristal'in pelerini çekti. "Şuraya bak!" diye bağırdı. Kristal neden olduğu sorunu gördü. Fazla güneş karı daha hızlı eritmiş, su orman yaratıklarının evlerini süpürmüştü. Yeni açmaya başlayan çiçekler ani selde ezilmişti. Kristal kendini çok kötü hissetti. "Kimseye zarar vermek istememiştim," diye fısıldadı, gözleri yaşla doldu.

Tam o sırada hafif bir esinti, çiçeklerin tatlı kokusunu getirdi. Sıcak şeftali tenli, çiçeklerle taçlanmış uzun dalgalı altın yeşili saçlı sevimli bir peri belirdi. Yaprak ve taç yapraklarla işlenmiş nane yeşili ve pembe bir elbise giyyordu. "Merhaba, küçük," dedi Bahar Perisi yumuşak bir sesle. "Ben Bahar Perisi'yim. Eriyen kar yüzünden üzgün olduğunu görüyorum."

Kristal başını salladı ve gözyaşlarını sildi. "Krallığımın yok olmasını istemiyorum," dedi. Bahar Perisi sıcak bir gülümsemeyle yanına çömeldi. "Değişim dünyanın doğal bir parçasıdır, Kristal. Kış dinlenmeli ki bahar yeni hayat getirsin. Kış tekrar geldiğinde karın geri dönecek. Ama şu anda hayvanların ve bitkilerin büyümek için baharın sıcaklığına ihtiyacı var."

Bahar Perisi çiçek sepetini açtı. "Her mevsimin kendine özgü güzellikleri vardır," diye açıkladı. "Kış bize sessizlik ve pırıl pırıl kar verir. Bahar bize çiçekler ve yeşil yapraklar verir. Yaz güneş ışığı ve vızıldayan arılar getirir. Sonbahar altın yapraklar ve hasat getirir. Her mevsim önemlidir ve her biri sırası gelince geri döner." Kristal dikkatle dinledi ve korkusu erimeye başladı.

Kristal hâlâ sıcak bir şekilde parlayan güneş perisine baktı. "Seni durdurmaya çalıştığım için özür dilerim," dedi. Güneş perisi nazıkçe parıldadı. "Ben sadece dünyanın uyanmasına yardım etmek için parlarım," dedi yumuşak, çıtırdayan bir sesle. "Evini bu kadar hızlı eritmek istememiştim. Arkadaş olalım." Kristal gülümsedi ve başını salladı. Nazık periye kızdığı için kendini aptal hissetti.

Bahar Perisi'nin yardımıyla Kristal, eriyen karı hayvanların evlerinden nazikçe uzaklaştırmak için büyüsunü kullandı. Fareler ve tavşanlar için küçük buz köprüleri yaptı ve su basmış akıntıları sakın akmaları için serinletti. Hayvanlar ona mutlu cıvıltılar ve ciyaklamalarla teşekkür etti. Kristal, küçük de olsa yardım edebildiği için gurur duydu.

Günler geçtikçe Kristal dünyanın değişimini izledi. Eriyen karın içinden yeşil filizler çıktı ve rengârenk çiçekler açtı. Hava kuş sesleriyle doldu. Kristal baharın da güzel olduğunu fark etti. Buzlu sarayını hâlâ özlüyordu ama kışın geri döneceğini biliyordu. Bahar Perisi söz vermişti ve Kristal ona güveniyordu.

Sonbaharın ilk soğuk rüzgârı estiğinde Kristal havada tanıdık bir serinlik hissetti. Başını kaldırdı ve güneş perisinin artık daha yumuşak parladığını gördü. "Kış geri geliyor!" diye sevindi. Pip heyecanla zıpladı. Birlikte yaprakların altına dönüşünü ve ilk kar tanelerinin yağmaya başlamasını izlediler. Kristal asasını kaldırdı ve tepelerin üzerine hafif bir kar fırtınası gönderdi.

Kısa süre sonra buz sarayı yeniden parladı ve Kristal'in karlı krallığı yeniden doğdu. Taze karda Pip ile dans etti, sevinçle güldü. Ama bu kez kışın sonsuza dek sürmesini dilemedi. Kıştan sonra baharın geleceğini biliyordu ve onu kollarını açarak karşılamaya hazırdı.

Kristal değişimin hayatın doğal bir parçası olduğunu ve her mevsimin kendine özgü güzellikleri olduğunu öğrendi. Őimdi mevsimlerin dönüşünü mutlulukla izliyor ve kış geri geldiğinde buzlu evinin her zaman geri döneceğini biliyor. Ve Bahar Perisi'ni her zaman sıcak bir gülümsemeyle karşılıyor, her yeni mevsimin harikalarını paylaşmaya hazır.